

כערת המלכה וכך אוישו כל התפקידים. כעת התחלנו לחפש חצר ולהציג את המחזה.

השמועות על ההצגה התחילו להתפשט בין הקהילה, והתגובה הראשונה היתה כעס על עצם הרעיון. האם חסר ליהודים בעיות עם השלטון? הם עוד יאשימו אותנו בהתאספות לא חוקית, ובכלל מה זה כל השטויות האלה? הרי אף פעם לא חשבו היהודים על הצגת תיאטרון. עיקר הטענות היו נגד אבי שבנו חשוב על שטויות ויגרום ליהודים בעיות.

כמובן שום דבר לא הגיא אותי מלהמשיך בפרויקט שהיה חשוב בעיני וכבר היה מוכן לביצוע, אך כל חצר שהסכימה להציג אצלה את ההצגה, ביטלה זאת ברגע האחרון. לבסוף

אלי לוי, גינף לניאדו, רודי חנונו, נרציה שמי, אדורד עור, ואברהם שמי

נרציה, אדורד עור ושלמה סלמן

תופיק לניאדו, רודי חנונו, נרציה, אברהם שמי, שלמה סלמן וזאקי שופאן

פורץ בצחוק מהקטעים ששמע מתוך החדר בחזרות. החזרות היו מפרכות ומעייפות. ביקשתי שלמות בתפקיד. עד היום החברים לא שוכחים את צעקותי והערותי על אופן הביצוע של משחקם, צורת העמידה או תנועה מסוימת. לא הייתי מוכן להתפשר. פעמים רבות היו חלק מהם מתרגזים וערובים את החזרה, אך כעבור זמן מה היו חוזרים ומתרגצים וממשיכים בחזרות.

לא היו לנו נערות למשחק, נערה יהודיה שחקנית זה לא בא בחשבון. מפתתי את הבעיה ביוס חברי רודי חנונו שהיה לו יומי של נערה, וכך נפתר תפקיד המלכה. לנערה המלווה את המלכה גייסתי את אחותי נרציה, שהייתה ילדה, לשמש

אברהם שמי ואלי לוי

גינף לניאדו, אלי לוי, אדורד עור, שלמה סלמן, ומיווי ועמרי

גינף לניאדו, רודי חנונו, נרציה, זאקי שופאן אדורד עור ואברהם שמי

